

[Boligministeren.]

vi relativt hurtigt finder frem til løsninger, og i den forbindelse tror jeg at dette forår er meget vigtigt og meget relevant.

Grünbaum: Én ting er i hvert fald fremgået af denne debat, og det er, som vi vidste i forvejen, at der er en masse problemer forbundet med løsningen af et spørgsmål som boligproblemet. Jeg vil gerne sige lidt om boligproblemet som et socialt problem, som nu også boligministeren var inde på igen.

Det, boligministeren sagde, kunne lyde, som om vi egentlig var enige om formuleringen af et sådant socialt boligprogram; det lå jo også i det udtryk, som boligministeren sagde vi havde brugt i forbindelse med boligforliget, en normalisering af boligmarkedet.

Desværre må jeg sige, at vi er ikke enige på det punkt. Det, som boligministeren forestiller sig, og det har jeg også forstået på andre ting i fremsættelsestalen, er jo, at, skal vi sige, den almindelige lønmodtager skulle kunne klare sit boligbehov til en pris, som er bestemt af det frie marked, sådan som boligprisen bliver på et frit marked i nybyggeriet. Men så kan der naturligvis, som boligministeren var inde på det, være visse socialt dårligt stillede grupper, som man skulle hjælpe.

Ja men det er slet ikke i den betydning, jeg bruger udtrykket, at boligbehovet er et socialt behov. Jeg bruger udtrykket boligbehovet som et socialt behov i samfundsmæssigt vid forstand. Vi tror nemlig ikke på, at man overhovedet kan løse boligproblemet, hvis man vil acceptere den programmerklæring, som boligministeren har fremsat her. Også for mennesker med en almindelige indkomst tror vi det er rigtigt, at vi nu helt klart erkender, at vi ad den vej ikke kan skaffe de boliger, som vi i et moderne samfund må mene familierne skal have for at trives ordentligt. Dér tror jeg egentlig også at boligministeren selv mener, at han har den samme opfattelse. Vi kan ikke skaffe disse boliger til det, vi kalder almindelige mennesker med almindelig indkomst osv., hvis der ikke bliver ført det, vi kalder for en social boligpolitik, hvorved man altså ikke skal forstå, at man hjælper særlige,

meget dårligt stillede sociale grupper. Det er dér, forskellen i opfattelsen ligger.

Al erfaring tyder på, at det, jeg siger her, er rigtigt, og det kan man jo beklage. Man kan beklage, at folk måske hellere vil have en bil end en bolig osv., der kan siges mange ting om det. Men vi må lære af erfaringerne, at hvis også det danske samfunds problem — det er jo ikke bare vort problem, det findes også i andre lande — på boligområdet skal løses, som moderne sociologer, psykologer og også alle vi andre almindelige mennesker mener det skal løses, må der fremskaffes boliger til befolkningen, som vi skal kunne fremskaffe i et samfund af Danmarks standard, af hensyn til børnene, men ikke kun af hensyn til børnene, også af hensyn til de voksne. Vi kan jo bare tænke på alle de problemer, der nu er i de unge familier og i familier med halvvoksne børn: støjproblemer, radioproblemer, musikproblemer osv. Der er virkelig meget, meget store problemer her, der skal løses, og det er derfor, vi siger, det er et socialt problem. Og hvad fører denne tankegang så til? Ja, den fører til at sige, at her er en vældig samfundsmæssig opgave, der ikke kan løses over det almindelige kapitalmarked. Den kan ikke løses over den almindelige rentemekanisme, som finansministeren var inde på det, med den høje rente.

Nu lagde finansministeren måske ikke mærke til, at jeg i den forbindelse havde en lille bemærkning, hvor jeg sagde, at renten er så høj, at den burde kunne skaffe opsparing frem; der skulle være incitament nok, hvis det var det, der var problemet, tilføjede jeg, men det er det ikke. Det er ikke for folk et spørgsmål om, hvor meget jeg kan få i rente. Den mekanisme er simpelt hen ikke tilstrækkelig til at klare det moderne samfunds problem. Den gamle rentemekanisme kan ikke klare det.

Her har finansministeren helt rigtigt sat fingeren på et ømt punkt i SF-forslaget. Vi har ikke i dag drøftet SFs forslag, det kommer vi jo til, men vi kender disse ting om værdisikret opsparing. Det lyder meget godt med 6 pct. i rente, men hvis man så skal betale 4 pct. oveni hen ad vejen, er det jo ikke 6 pct. Det skal jeg ikke sige mere om, men det er jo et af problemerne ved den værdisikrede rente, og det er derfor, at